

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava, týkající se rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 12. 2010, č. j. 13863-14/210-ERU, v řízení o **kasační stížnosti žalovaného a osoby na řízení zúčastněné: Solar CD s.r.o.**, se sídlem Tyršova 1811/6, Praha 2 - Nové Město, zastoupené JUDr. Tomášem Sequensem, advokátem, se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2014, č. j. 31 A 32/2012 - 316,

t a k t o :

Kasační stížnosti osoby na řízení zúčastněné: Solar CD s.r.o. **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní průběh řízení

- [1] Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu ze dne 31. 12. 2010, č. j. 13863-14/2010-ERU, byla udělena licence č. 111018017 společnosti Solar CD s. r. o. na výrobu elektřiny na dobu 25 let v provozovně umístěné v katastrálním území Český Dub (dále též jen „FVE Český Dub“).
- [2] Nejvyšší státní zástupce napadl toto rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále jen „žalovaný“) u Krajského soudu v Brně dne 16. 4. 2012 žalobou dle ust. § 66 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
- [3] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 13. 6. 2014, č. j. 31 A 32/2012-316, žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění s odkazem na 52 odst. 2 s. ř. s. shrnul výsledky zjištění skutkového stavu věci vyplývající z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 3. 3. 2014, č. j. 31 To 226/2013-1855, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 17. 1. 2013, č. j. 6 T 170/2011-1705, na základě nichž byly pravomocně odsouzeny tři osoby spojené s obchodní korporací LUMEN

ENERGETICKÝ DEVELOPMENT k trestu odnětí svobody za zločin podplacení podle § 332 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a písm. b) trestního zákoníku. Odsouzení se uvedeného zločinu dopustili (*ve vztahu k souzené věci*) tím, že nabídli Ing. Pavlu Peňázovi, zaměstnanci žalovaného úplatek v podobě finanční hotovosti za to, že jako úřední osoba, která prováděla v rámci správního řízení o udělení licence podle ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., vedených žalovaným pro žadatele Solar CD s.r.o. pod č. j. 13863/2010-ERU, správní úkony - důkazy ohledáním předmětné fotovoltaické elektrárny (*v kat. území Český Dub*), vyhotoví v rozporu se zjištěným skutečným závadným stavem fotovoltaické elektrárny kladně vyznívající protokol o zajištění důkazu ohledáním věci, jako nutného dokladu o splnění technických náležitostí k uvedení výroby do provozu a ke splnění podmínek pro udělení licence podle zákona č. 458/2000 Sb., a dle vyhlášky č. 426/2005 Sb., případně žalovanému takovouto kladnou informaci poskytne telefonicky, čímž umožní, aby obchodní korporace Solar CD s.r.o. získala ještě v roce 2010 licenci nutnou k získání nároku na přiznání podpory vzniklé v roce 2010 podle zákona č. 180/2005 Sb., a dle bodu 1.15 Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 5/2009, aniž by pro vydání licence existovaly zákonné podmínky. Krajský soud dovodil, že všichni tři odsouzení byli odsouzeni za zločin podplacení, kterého se měli dopustit v přímé souvislosti s žádostí o udělení licence k provozování energetického zařízení osoby zúčastněné na řízení a k nabídce úplatku přistoupili proto, že solární elektrárny v katastrálních územích Česká Lípa a Český Dub nesplňovaly podmínky pro udělení licence. Zdůraznil, že soud v rámci trestního řízení jednoznačně dospěl k závěru, že obchodní korporace Solar CD s.r.o. neměla nárok na udělení licence a že jak jí, tak i obchodní korporaci LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT, by jinak vznikla značná majetková škoda. Na základě uvedeného krajský soud následně přisvědčil žalobním námitkám, protože samotné šetření žalovaného, resp. ohledání věci provedené pracovníky žalovaného, mělo sloužit ke zjištění skutkového stavu. Námitku osoby zúčastněné na řízení, že podstatné je pouze předložení listinných důkazů, soud neakceptoval, protože listinnými důkazy prokazovaný skutkový stav musí odpovídat skutečnosti. Protože otázka dokončenosti energetického zařízení, vedoucí k vydání rozhodnutí žalovaného v souzené věci, byla podstatnou i v trestním řízení s ohledem na nabídku finanční částky zaměstnanci žalovaného, a vyplynulo, že energetické zařízení nebylo dokončeno, krajský soud uzavřel, že byla zpochybněna, resp. dokonce vyvrácena zjištění žalovaného, např. obsah protokolu o zajištění důkazu ohledáním věci ze dne 30. 12. 2010 a zásadně byl zpochybněn obsah revizní zprávy, která byla správnímu orgánu předložena osobou zúčastněnou na řízení. Neexistoval tak relevantní podklad pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Soud připustil, že sice byl trestný čin spáchán osobami bez přímé zaměstnanecké nebo institucionální vazby na osobu zúčastněnou na řízení, ale spáchání trestného činu osobami spojenými s obchodní korporací LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT je významné a relevantní i ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení, když jeden z odsouzených byl zplnomocněným zástupcem osoby zúčastněné na řízení v řízení před žalovaným a když obchodní korporace LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT a osoba zúčastněná na řízení byly společně majetkově zainteresovány na získání licence k provozování energetického zařízení.

- [4] Rozsudek krajského soudu napadl blanketní kasační stížností ze dne 7. 7. 2014 žalovaný (stěžovatel ERÚ) a rovněž kasační stížností ze dne 10. 7. 2014 osoba na řízení zúčastněná Solar CD s.r.o. (stěžovatel Solar).

II. Návrh na odkladný účinek

- [5] Stěžovatel Solar současně s kasační stížností, jíž se domáhá zrušení rozsudku krajského soudu [3], podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podmínky stanovené § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. pro přiznání tohoto odkladného účinku ex tunc má za splněné. Zdůrazňuje, že v souvislosti s realizací a provozem FVE Český Dub se nedopustil jakéhokoli protiprávního jednání, za něž by byl správním orgánem nebo soudem sankcionován. Jako provozovatel této elektrárny elektřinu vyrábí a dodával ji do distribuční sítě bez přerušení od ledna 2011 (31. 12. 2010 získal licenci a následně byla osazena měřícím zařízením, elektroměrem), a to až do 26. 6. 2014. Tato a následující svá tvrzení současně dokládá listinami, na které odkazuje v textu.
- [6] V důsledku napadeného rozsudku pozbyl oprávnění pro svou jedinou podnikatelskou činnost, byl nucen zastavit provoz a výrobu elektrické energie a začala mu vznikat vážná újma spočívající v ukončení jeho podnikatelské činnosti s negativními vlivy do jeho hospodaření, nemožnosti realizovat výnosy a dostát závazkům, které mohou postihnout samotnou jeho existenci a vést k jeho zániku. Taková reálná hrozba je újmou nenahraditelnou ve smyslu usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96.
- [7] V důsledku napadeného rozsudku nemůže realizovat výnosy z prodeje elektřiny na základě Smlouvy o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů ze dne 20. 12. 2012 s firmou ČEZ prodej s.r.o., která byla povinna veškerou elektrickou energii vyrobenou ve FVE Český Dub vykupovat za ceny dle cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, protože není nadále oprávněn vyrábět elektřinu a povinně vykupujícímu ji dodávat, a to nejen za ceny garantované tímto cenovým rozhodnutím pro zařízení uvedená do provozu do 31. 12. 2010, nýbrž aktuálně ani za jakoukoliv jinou výkupní cenu. Povinně vykupující navíc začal v důsledku zrušení licence nahlížet na Smlouvu o výkupu jako na ukončenou, což sebou pochopitelně přinese další negativní důsledky.
- [8] Odstávka FVE Český Dub, vynucená zrušením licence, představuje finanční ztrátu v aktuálně předpokládané průměrné výši 151.842 Kč bez DPH denně (odhad vychází z modelového posudku výroby zpracovaného ohledně této elektrárny renomovaným energetickým auditorem ENA s.r.o. a jím stanoveného průměrného měsíčního podílu na průměrné roční výrobě elektřiny a dále ze skutečné vykázané výroby v předchozím období měsíců březen až květen 2014 a z tržeb za toto období). Výroba elektřiny ve FVE Český Dub je výrazně odvislá na ročním období a intenzitě slunečního záření, v měsících duben až srpen představují objemy výroby až násobky výroby oproti zbývajícím kalendářním měsícům.

- [9] Financování výstavby elektrárny realizoval stěžovatel Solar částečně z vlastních zdrojů vkladem společníka se sídlem ve Velké Británii a částečně z bankovního úvěru poskytnutého bankou, a to na základě Smlouvy o úvěru ze dne 18. 4. 2011 v částce 62.000.000 Kč. Ke dni 27. 6. 2014 činila pohledávka banky z úvěrové smlouvy celkem 135.156.458,95 Kč. V důsledku vydání rozsudku (ztráty oprávnění stěžovatele k výrobě elektřiny) došlo k naplnění čl. 39.1. písm. g) VOP úvěrové smlouvy, banka přistoupila jednak k zesplatnění části úvěru v částce 16.105.437 Kč, která v součtu odpovídala téměř všem finančním prostředkům stěžovatele uloženým na jeho běžném účtu a dále deponovaným na tzv. rezervních účtech, a jednak současně k jednostrannému zápočtu této splatné pohledávky vůči stěžovateli Solar. Začala na něj rovněž nahlížet jako na rizikového dlužníka, ačkoliv dosud se do jakéhokoliv prodlení se splácením nedostal.
- [10] Jelikož si banka v úvěrové smlouvě vymínila z důvodu kontroly nad splácením úvěru, že stěžovatel Solar bude realizovat veškeré své platební transakce prostřednictvím svých účtů v bance, je postupem banky momentálně zcela finančně paralyzován a v důsledku uvedených kroků banky nebyl tak bez své viny schopen uhradit řádně a včas platbu daně dle přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc květen 2014 v částce 945.012 Kč a dále čtvrtletní splátku úvěru bance v částce 3.545.309,44 Kč (platby se splatností k 30. 6. 2014). Zůstatek na jeho běžném provozním účtu banky totiž činil k 30. 6. 2014 **mínus** 458.668,96 Kč. Banka uvolnila platby dne 3. 7. 2014 až poté, co na účet byla připsána platba za dodávku elektřiny za květen 2014 od povinně vykupujícího.
- [11] Zároveň banka pozastavila veškeré další platby stěžovatele Solar, aktuálně je tak bez své viny v prodlení s úhradou platby za dodávku elektřiny vůči ČEZ Prodej s.r.o. v částce 7.700 Kč, dne 31. 7. 2014 bude v prodlení s úhradou daně z přidané hodnoty za měsíc červen 2014 v částce cca 1.000.000 Kč a dále nejpozději 21. 7. 2014 bude v prodlení s úhradou mzdy zaměstnancům a zákonných odvodů za zaměstnance, následně bude v prodlení i s dalšími platbami.
- [12] Na základě napadeného rozsudku vznikla tak újma ve formě zásadního zhoršení jeho postavení ve vztazích s bankou (zhoršením pozice coby dlužníka z úvěru) a dále neschopností hradit své ostatní splatné závazky, jenž bez přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s vysokou mírou pravděpodobnosti může reálně ve velmi krátkém časovém horizontu vyústit až v existenční potíže, resp. ekonomickou likvidaci (insolvenci).
- [13] Popsaná bezprostřední nenahraditelná újma je nepoměrně větší než může přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vzniknout jiným osobám. Zrušení licence se negativně projevovalo toliko v jeho právní a majetkové sféře, nikoliv ve sféře třetích osob, což ostatně plyne z povahy licence jako takové. Při absenci jakéhokoliv dopadu rozsudku do sféry třetích osob, tím méně dopadu pozitivního, který by jediné mohl být relevantním, je zjevné, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není způsobilé k potenciálnímu vzniku újmy na straně třetích osob. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s žádným veřejným zájmem, tím méně *veřejným zájmem důležitým*, jak ostatně plyne z dosavadního, zejména z hlediska veřejnoprávních předpisů bezproblémového a bezpečného provozu FVE Český Dub.

[14] K žalobcem tvrzenému *závažnému veřejnému zájmu* na podání žaloby poukazuje na to, že po celou dobu řízení žalobce prohlašuje za závažný veřejný zájem tu skutečnost, že stěžovatel Solar inkasuje jako součást výkupní ceny elektřiny od povinně vykupujícího též příspěvek na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů, jež je hrazen z veřejných prostředků. Žalobce tvrdí, že stěžovatel Solar tím, že údajně nesplnil podmínky pro vydání licence v roce 2010, nemá mít nárok na přiznání výkupních cen elektřiny pro zařízení uvedená do provozu do 31. 12. 2010 garantovaných cenovým rozhodnutím žalovaného. Žalobce tvrdí, že tím, že stěžovatel Solar tyto garantované ceny inkasoval až do právní moci rozsudku, docházelo tak k rozporu s důležitým veřejným zájmem představovaným neoprávněným čerpáním finančních prostředků z veřejných zdrojů. K této argumentaci proto odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na usnesení sp. zn. 2 Afs 77/2005, považuje je za aplikovatelné na předmětné řízení, má za to, že i v daném případě lze učinit závěr, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nedojde k ohrožení důležitého veřejného zájmu, neboť v případě zamítnutí kasační stížnosti neoprávněně vyinkasovaná podpora z veřejných prostředků může být vymáhána zpět.

[15] S ohledem na povahu sporu soud rozhodl, aniž by vyčkal vyjádření žalobce a žalovaného k tomuto návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[16] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

[17] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.* Podle odst. 3 tohoto ustanovení se *přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.*

[18] Z právní úpravy tak plyne, že institut odkladného účinku je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce - účastníka správního řízení - před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého správního rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky. Jde tedy o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 – 115, všechna zde citovaná rozhodnutí NSS dostupná na www.nssoud.cz, přiměřeně též usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06, ze dne 11. 10. 2006, dostupné na <http://nalus.usoud.cz/Search/Search.aspx>).

[19] Stěžovatel Solar se dovolává usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ans 3/2006 - 49 (publikovaného pod č. 1255/2007 Sb. NSS) s tím, že přiznání odkladného účinku s poukazem na stejné zákonné podmínky se může domáhat i on, neboť se jich může dovolávat i žalovaný správní orgán. Pro úplnost lze odkázat na

shrnutí rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v usnesení č. j. 6 As 61/2013-20.

- [20] V daném případě napadeným rozsudkem krajského soudu byla zrušena licence, tzn. rozhodnutí, na základě něhož nabyl stěžovatel Solar oprávnění k výkonu specifické podnikatelské činnosti - k výrobě elektrické energie v konkrétní provozovně z obnovitelných zdrojů, z hlediska časového navíc vydání licence do 31. 12. 2010 garantovalo stěžovateli podporu stanovenou cenou za výkup vyrobené a dodané elektrické energie. Nejvyšší správní soud připomíná, že skutečnosti odůvodňující přiznání odkladného účinku jsou odlišné od důvodů kasační stížnosti.
- [21] Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že stěžovatel Solar je osobou, které svědčí nejen legitimace k podání kasační stížnosti, ale i k domáhání se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože výkon nebo jiné právní následky, v daném případě rozhodnutí soudu, pro něho mohou znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Lze mu přisvědčit potud, že přiznání odkladného účinku se nemůže zásadním způsobem dotknout v daném případě jiných osob, obdobně jako tomu je v žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutím správních orgánů o uložení sankce, navíc však v daném případě zrušení licence představuje fakticky zákaz dalšího provozování podnikatelské činnosti v rozsahu licencí původně povoleném. Účinky napadeného pravomocného rozsudku krajského soudu tak s sebou nesou důsledky, které stěžovatel Solar v žádosti o přiznání odkladného účinku konkrétně popisuje a dokládá, nicméně nelze odhlédnout od toho, že újmu jiných osob, která by jim v důsledku přiznání odkladného účinku mohla vzniknout, může představovat např. i znovu obnovení povinností povinného vykupujícího ČEZ prodej s.r.o. vykupovat dodanou energii za ceny garantované cenovým rozhodnutím pro zařízení uvedená do provozu do 31. 12. 2010, ač bylo napadeným rozsudkem vysloveno, že pro výkup za takto stanovenou cenu nebyly splněny zákonné podmínky.
- [22] Specifikum projednávané věci podle Nejvyššího správního soudu představuje posouzení splnění podmínky, že přiznání odkladného účinku „*nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*“, za situace, kdy žaloba byla podána dle § 66 odst. 2 s. ř. s. nejvyšším státním zástupcem, který shledal k jejímu podání *závažný veřejný zájem*.
- [23] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 27/2006 - 70, (zveřejněného pod č. 1455/2008 Sb. NSS (souladně pod č. 1462/2008) platí, že úvaha, zda je v konkrétní věci dán „závažný veřejný zájem“, je vyhrazena nejvyššímu státnímu zástupci; tato úvaha nepodléhá přezkumu správními soudy, záleží na nejvyšším státním zástupci, zda tohoto svého práva podat žalobu v konkrétní věci z důvodu závažného veřejného zájmu, který sám shledal, využije, jeho aktivní legitimace k podání takové žaloby je dána, existence závažného veřejného zájmu je tím presumována. Správnímu soudu v přezkumném řízení přísluší posoudit důvodnost námitek uplatněných jím v žalobě proti napadenému správnímu rozhodnutí a v případě úspěchu takové žaloby je tak soudem úvaha, že zde byl závažný veřejný zájem na zrušení napadeného rozhodnutí dán, aprobována. Na rozdíl od veřejného ochránce práv (§ 66 odst. 3 s. ř. s.) tak

nejvyšší státní zástupce nemusí (již) k podání žaloby prokázat u soudu závažný veřejný zájem.

- [24] Vystává proto otázka, zda je v případě úspěchu žaloby podané nejvyšším státním zástupcem proti rozhodnutí správního orgánu z důvodu „závažného veřejného zájmu“, **a priori vyloučeno**, aby soud k žádosti žalovaného či osoby na řízení zúčastněné o přiznání odkladného účinku kasační stížností napadeného rozsudku, zkoumal splnění podmínky, zda přiznání odkladného účinku nebude „v rozporu s důležitým veřejným zájmem“.
- [25] Nejvyšší správní soud předesílá, že zákonodárcem užitý pojem „závažný veřejný zájem“ a pojem „důležitý veřejný zájem“ shledal z hlediska obsahu vyjádřením téhož; v opačném případě by se dopustil přepjatého formalismu.
- [26] Ohledně nastolené otázky dospěl k závěru, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané proti rozsudku krajského soudu, jímž bylo k žalobě nejvyššího státního zástupce, podané z důvodu závažného veřejného zájmu, zrušeno rozhodnutí správního orgánu, by se zpravidla ocitlo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, z něhož nejvyšší státní zástupce podal žalobu, ledaže by došlo ke zjevnému vybočení z obsahu pojmu „veřejný zájem“, anebo by byl shledán veřejný zájem jiný, stejně nebo více závažný.
- [27] Obecně platí, že § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být vykládán ústavně konformním způsobem a je tedy nutné vážit základní práva svědčící stěžovateli s veřejným zájmem, na něž zpravidla upozorňuje žalovaný. Tento přístup implicitně vyplývá z premisy, na níž je založen institut odkladného účinku jako dočasné ochrany žalobce, jak bylo shora uvedeno [18]. V takovém standardním případě v souladu s konstantní judikaturou Ústavního soudu České republiky je nutné aplikovat třístupňový test proporcionality (srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 4/94, *Anonymní svědek I*, publikován pod č. 214/1994 Sb.; nález sp.zn. III. ÚS 256/01, *Rekognice fotografiemi*, publikován pod č. 37/2002 Sb. ÚS; či nález sp. zn. Pl. ÚS 3/02, *Minimální výše pokuty*, publikován pod č. 405/2002 Sb.): (1) *test vhodnosti*, tj. zda okamžitý výkon rozhodnutí žalovaného, omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaný cíl; (2) *test potřebnosti*, tj. zda je okamžitý výkon těchto rozhodnutí ve vztahu k dotčeným základním právům nejšetrnějším z více možných prostředků umožňujících dosažení sledovaného cíle; a (3) *test poměrování*, tj. porovnání závažnosti v kolizi stojícího základního práva a veřejného zájmu (k tomu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As /2008 - 131), nadto podle nyní platné právní úpravy „důležitého“ veřejného zájmu. Nesporně i v opačném případě, kdy naopak o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žádá žalovaný s důrazem na tvrzenou ochranu „důležitého veřejného zájmu“, Nejvyšší správní soud při posuzování žádosti postupuje obdobným způsobem (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 61/2013 - 20).
- [28] Oproti tomu však v případě podání žaloby z důvodu závažného veřejného zájmu nejvyšším státním zástupcem a jejího úspěchu u krajského soudu (tj. pravomocného zrušení rozhodnutí správního orgánu, protože jeho vydáním byl závažný veřejný zájem dotčen) by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (až na výjimky) fakticky znamenalo prodloužení nezákonného stavu, který měl být k žalobě

nejvyššího státního zástupce, a to z důvodu závažného veřejného zájmu, odklizen. Proto jen výjimečně si lze představit situaci, kdy by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedostalo do rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[29] V daném konkrétním případě by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k žádosti stěžovatele Solar nesporně v rozporu s veřejným zájmem bylo. Podáním žaloby nejvyšším státním zástupcem byl sledován cíl (závažný veřejný zájem), a to zabránit tomu, aby stěžovatel dále inkasoval jako součást výkupní ceny elektřiny od povinně vykupujícího též příspěvek na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů, jež je hrazen z veřejných prostředků na základě rozhodnutí o licenci, které bylo vydáno v rozporu se zákonem. Podle závěru krajského soudu a pravomocného rozhodnutí v související trestní věci vydání rozhodnutí o udělení licence bylo dosaženo dokonce trestným činem. Kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu umožňuje sledovaný cíl dosáhnout.

[30] Stěžovateli nelze přisvědčit v plném rozsahu ani co do tvrzeného dopadu do jeho podnikatelské činnosti. Protože přiznání odkladného účinku je spíše výjimečné, je na něm, aby v první řadě sám učinil opatření k odstranění jemu vznikající újmy. V daném případě stěžovatel Solar sám odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, v němž soud vyslovil:

- I. *Zruší-li krajský soud rozhodnutí správního orgánu, je povinností správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí, bez ohledu na to, zda je ve věci podána kasační stížnost.*
- II. *I správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a 4, § 107 s. ř. s.). Samotné podání kasační stížnosti, není-li ze zákona spojeno s odkladným účinkem či nebyl-li vysloven soudním rozhodnutím, nemá však na plnění povinností správním orgánem žádný vliv.*
- III. *Nerespektuje-li správní orgán pravomocné soudní rozhodnutí a nepokračuje řádně v řízení, může se dle okolností jednat o nečinnost, proti níž se lze bránit podáním žaloby dle ustanovení § 79 a násl. s. ř. s.*

[31] Stěžovatel se tak může domáhat, aby žalovaný rozhodl o udělení licence znovu při splnění podmínek pro její udělení za současné právní úpravy, aby mohl v podnikatelské činnosti dál pokračovat, byť za jiných (finančně méně výhodných) podmínek.

[32] Ustálená judikatura, již se stěžovatel Solar dovolává [14], stran přiznání odkladného účinku z důvodů reálné hrozby zániku stěžovatele jako subjektu práv, předně dopadá na standardní případy vymáhání daňových nedoplatků (či jiných peněžitých plnění) za situace, při níž by důsledky neprodleného vymáhání mohly vést nad rámec povinnosti zaplatit nedoplatek v aktuální hospodářské situaci stěžovatele i k dalšímu jinému nevratnému následku a je-li z okolností dané věci zřejmé, že odložení vykonatelnosti rozhodnutí do doby rozhodnutí o kasační stížnosti neohrozí veřejný zájem na výběru povinné platby v budoucnu. Naopak, jestliže přiznání odkladného účinku kasační

stížnosti by vedlo ke vzniku nároku stěžovatele na vrácení již uhrazené částky, a podle výsledku řízení by musela být následně opakovaně vymáhána, přičemž z okolností případu je zřejmé, že následné vymáhání by nebylo úspěšné, odkladný účinek soud nepřiznává (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 67/2012 - 39).

[33] V daném případě nejde o situaci standardní. Dovožuje-li stěžovatel, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nedojde k ohrožení důležitého veřejného zájmu, neboť v případě neúspěchu jeho kasační stížnosti lze „neoprávněně“ inkasovanou podporu na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů, jež je hrazena z veřejných prostředků, vymáhat zpět, nelze mu již ze shora uvedených důvodů přisvědčit.

[34] Nejvyšší správní soud proto splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neshledal a rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2014

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu